

Я народила місто...

Марія Козиренко

Я народила місто.
Воно гамірне й неспокійне,
Нервово й схильне до істерик,
Трохи самозакохане, надмір уперте.
Ночами його мучать страхіття снів,
Удень — реальність.
У нього хлорована кров
І нездоровий сірий колір обличчя;
Щороку воно хворіє на жовтуху,
Мерзне й зеленіє.
Воно ніяк не навчиться розмовляти:
Смикає за рукави й белькоче: "Дай-дай!"
Та я люблю своє байстря.